

ชื่อวิทยานิพนธ์

การถูกเข็มทิ่มตำหรือของมีคมบาดจากการให้การพยาบาลของบุคลากร
ทางการพยาบาล โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์

ชื่อผู้เขียน

นางสาว สุจิตรา เอี่ยมสอาด

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลด้านการควบคุมการติดเชื้อ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์พนททรัพย์	โสภารัตน์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ธนาวิทย์	สุวรรณประไพศ	กรรมการ
อาจารย์สุชาดา	เหลืองอากาศ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลินจง	โพธิบาล	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิลาวัลย์	เสนารัตน์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การถูกเข็มทิ่มตำหรือของมีคมบาดพบมากในบุคลากรทางการพยาบาล แต่อุบัติการณ์การ
ถูกเข็มทิ่มตำหรือของมีคมบาดของบุคลากรทางการพยาบาลยังไม่มีตัวเลขที่แน่นอน ดังนั้นผู้วิจัย
จึงสนใจที่จะศึกษาการถูกเข็มทิ่มตำหรือของมีคมบาดจากการให้การพยาบาลของบุคลากรทาง
พยาบาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอุบัติการณ์การถูกเข็มทิ่มตำหรือของมีคมบาดจากการให้การ
พยาบาลของบุคลากรทางการพยาบาล กิจกรรมการพยาบาลที่ทำให้บุคลากรทางการพยาบาลถูก
เข็มทิ่มตำหรือของมีคมบาด และการปฏิบัติตนของบุคลากรทางการพยาบาลหลังจากถูกเข็มทิ่มตำ
หรือของมีคมบาด โดยมีประชากรเป็นบุคลากรทางการพยาบาล โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์
จำนวน 336 คน ดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างเดือนมีนาคม ถึงเดือนสิงหาคม 2537 โดยใช้แบบ
รายงานที่ผู้วิจัยดัดแปลงขึ้นจาก แบบรายงานอุบัติเหตุจากการให้การพยาบาลผู้ป่วยของบุคลากร

สุขภาพกระทรวงสาธารณสุข และให้บุคลากรทางการแพทย์ที่ถูกเข็มที่มด้าหรือของมีคมบาดเป็น
ผู้บันทึกด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ อัตราร้อยละ และอุบัติการณ์

ผลการศึกษพบว่า มีบุคลากรทางการแพทย์ถูกเข็มที่มด้าหรือของมีคมบาดจำนวน 36 คน
โดยบุคลากรทางการแพทย์ส่วนหนึ่งถูกเข็มที่มด้าหรือของมีคมบาดมากกว่า 1 ครั้ง รวมเป็นการ
เกิดเข็มที่มด้าหรือของมีคมบาดทั้งหมด 44 ครั้ง คิดเป็นอุบัติการณ์การถูกเข็มที่มด้าหรือของมีคม
บาดเท่ากับ 13.10 ครั้ง/บุคลากรทางการแพทย์ 100 คน/6 เดือน ซึ่งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นใน
บุคลากรทางการแพทย์ส่วนมากเป็นพยาบาลวิชาชีพ ร้อยละ 72.22 ช่วงอายุของบุคลากรทาง
การพยาบาลที่เกิดอุบัติเหตุส่วนมากอยู่ในช่วง 30-34 ปี ร้อยละ 33.34 และมีประสบการณ์การทำงาน
ภายหลังจากจบการศึกษาส่วนมากอยู่ในช่วง 6-10 ปี ร้อยละ 36.11 โดยเกือบ 1 ใน 3
ของบุคลากรทางการแพทย์ที่ถูกเข็มที่มด้าหรือของมีคมบาดมากที่สุดคือ บุคลากรทางการแพทย์
แผนกกุมารเวชกรรม ร้อยละ 30.56 อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่เป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุส่วน
มากคือเข็ม ร้อยละ 72.73 โดยส่วนมากเข็มหรือของมีคมที่เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุเป็นของ
ผู้ป่วย ร้อยละ 59.09 ซึ่งมีผลทำให้เกิดอุบัติเหตุที่มือมากที่สุด ร้อยละ 97.73 ส่วนมากบุคลากร
ทางการแพทย์ได้รับอุบัติเหตุในขั้นตอนหลังจากปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลกับผู้ป่วยแล้ว ร้อยละ
56.82 และกิจกรรมการพยาบาลที่ทำให้บุคลากรทางการแพทย์ถูกเข็มที่มด้าหรือของมีคมบาด
ส่วนมาก คือ การฉีดยาร้อยละ 40.91 หลังเกิดอุบัติเหตุบุคลากรทางการแพทย์จะทำการปฐม
พยาบาลบาดแผลทันทีโดยวิธีการบีบเลือดออก ล้างแผลด้วยน้ำสะอาดและเช็ดด้วยแอลกอฮอล์ 70%
มากที่สุด ร้อยละ 38.64 และหลังจากปฐมพยาบาลบาดแผลแล้ว บุคลากรทางการแพทย์ที่ได้รับ
อุบัติเหตุส่วนมากรายงานหัวหน้าหรือผู้ป่วยอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ร้อยละ 56.82 และหลังเกิดอุบัติเหตุ
มีบุคลากรทางการแพทย์ส่วนน้อยไปรับค่าปรึกษา ร้อยละ 20.46 และยินยอมเจาะเลือดตรวจ
หาแอนติบอดีต่อเชื้อ เอชไอวี หลังไปรับค่าปรึกษาร้อยละ 33.33

การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นความสำคัญในการให้ความรู้เรื่อง การปฏิบัติกิจกรรมการ
พยาบาลที่เกี่ยวข้องกับเข็มหรือของมีคม รวมทั้งจัดหาเครื่องมือช่วยทำลายหัวเข็มหรือเครื่องมือช่วย
ปลดหัวเข็มให้เพียงพอทุกแผนกเพื่อลดการเกิดเข็มที่มด้าหรือของมีคมบาดของบุคลากรทางการ
พยาบาล

Thesis Title Needlestick or Sharp Injuries Related to Patient care
Among Nursing Personnel, at Sawanpracharak Hospital

Author Sujittra Aelamsa-ard

M.N.S Infection Control Nursing

Examining Committee

Associate Prof. Poonsap	Soparat	Chairman
Associate Prof. Thanaruk	Suwanprapisa	Member
Ms. Suchada	Lueang-a-papong	Member
Assistant Prof. Dr. Linchong	Pothiban	Member
Assistant Prof. Wilawan	Senaratana	Member

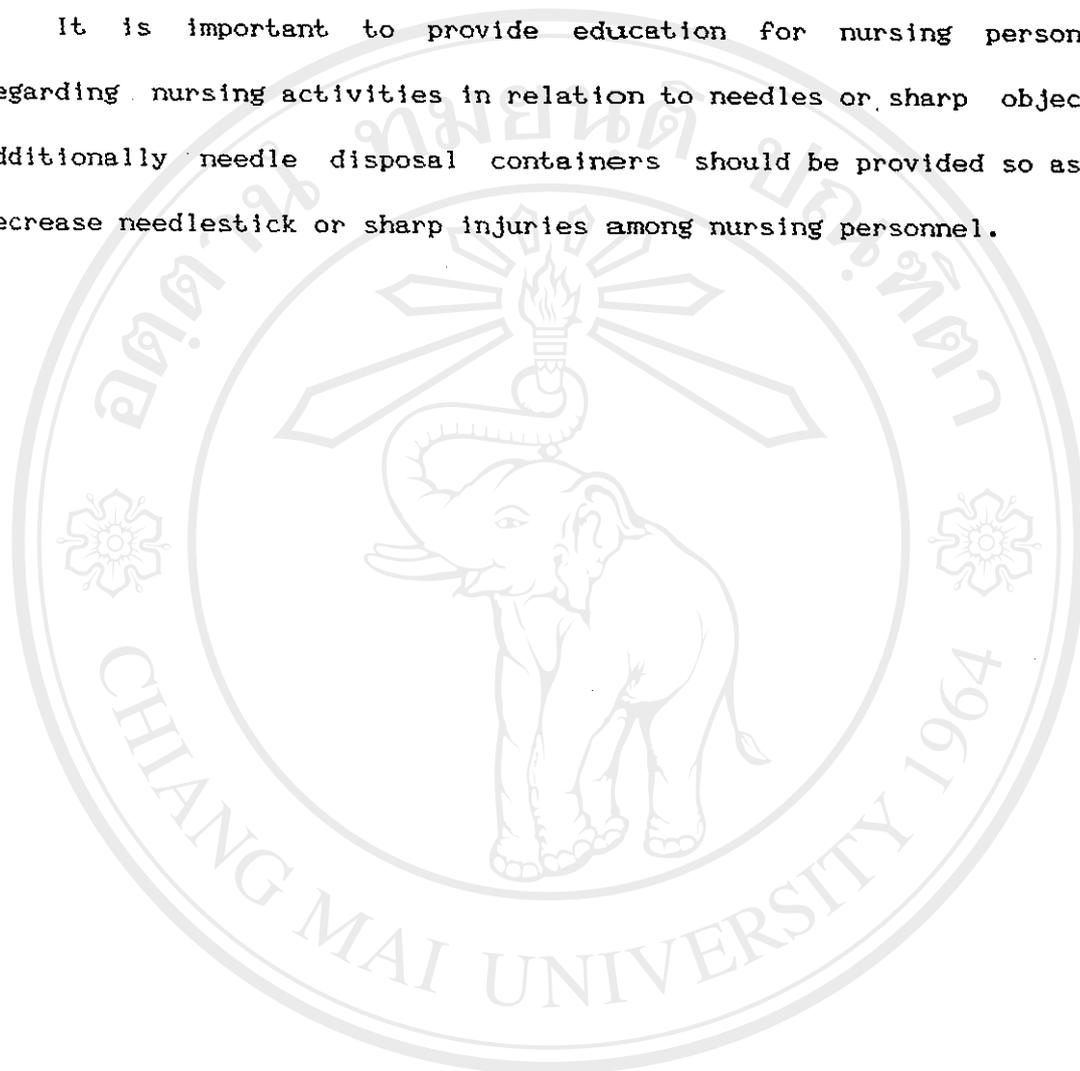
Abstract

Almost all needlestick or sharp injuries are commonly found in nursing personnel. Despite this the incidence for needlestick or sharp injuries in this group is unavailable. This study was therefore designed to investigate the incidence for needlestick or sharp injuries related to patient care among nursing personnel, to identify the nursing activities causing needlestick or sharp injuries, and to examine the self-care practices of nursing personnel after such injuries. The study population consisted of 336 nursing personnel working at Sawanpracharak Hospital. The study was carried out from

March to August, 1994. Data were collected through self-reporting, using research instruments modified from the recording form on occupational injuries related to patient care among health care personnel of the Ministry of Public Health. Descriptive statistics were adopted in data analysis in terms of frequency, percentage and incidence rate.

The major findings showed that thirty six nursing personnel reported having injuries. Since some of them had multiple injuries, the total number of injuries was forty-four. The incidence rate was found to be 13.10 injuries per 100 nursing personnel per 6 months. Almost all of the nursing personnel who were frequently injured were registered nurses (72.22%), aged 30-34 years (39.34%) with a having working experience between six and ten years(36.11%). Nearly one-third of those injured were working in Pediatric ward (30.56%). Needles were the most common object causing injury (72.73%). Some of these needles or other sharp objects causing injury were contaminated by patient's blood (59.09%). The most commonly injured body part was hands (97.73%). However, such injuries were occurred mostly after undertaking nursing activities (56.82%). Injection, a nursing activity, was the most common cause of injuries (40.91%). The First-Aid used immediately, after injuries was squeezing blood and cleaning wound with water and 70% alcohol (38.64%). After injuries, some of them (56.82%) went to the Head Nurse in the ward for a complete report and a few of them (20.46%) needed a further appropriate counseling. After counseling only 33.33% of them took blood test to detect HIV infection.

It is important to provide education for nursing personnel regarding nursing activities in relation to needles or sharp objects. Additionally needle disposal containers should be provided so as to decrease needlestick or sharp injuries among nursing personnel.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved